

bejde, som får en ordentlig indkomst, så de kan betale noget skat og finansiere velfærdssamfundet. Det er det, der er ideen, og det gør man internt mellem de lande, der deltager. Det er da ret positivt.

Til hr. Villy Søvnald om euroen og miljøet: Jeg går ud fra, at hr. Villy Søvnald sådan set er tilhænger af, at vi bliver enige i EU om et minimumsniveau for grønne afgifter. Sagen er, at den drøftelse har de lande, der deltager i euro-samarbejdet, inden de deltager i det formelle møde i Ecofin, og hvis der er et land dér, der blokerer, hvordan får vi så efterfølgende ved det formelle møde en mulighed for at presse det igennem? Det er da rart at vinde den maksimale indflydelse til os selv, ikke bare i de formelle organer, hvor magten er, men også hvor den reelle magt befinder sig. Det er det, det handler om.

Jeg kan ikke se, at der skal være negative velfærdskonsekvenser af det her, netop fordi vi skaber et stabilere fundament under vores egen økonomi.

Til hr. Kim Behnke: Jeg synes, hr. Kim Behnke overser en ting, som for mig at se er ganske væsentlig, nemlig spørgsmålet om, at hvis vi under alle omstændigheder alligevel skal følge den der euro og ØMU-kriterierne, hvad forskellen så er. Hvad er så forskellen? Så er vi underlagt de samme regler under alle omstændigheder, men vi har bare sagt fra og ikke fået maksimal indflydelse på vilkårene.

Med hensyn til indflydelsen skal jeg gøre det meget kort: Jeg har delvis svaret på det med de grønne afgifter, men det er jo dér, man også drøfter en række af de ting, der kommer op i det formelle møde, og det gode spørgsmål til nejsiden er: Hvorfor dog holde os væk fra et så vigtigt og centralt område som penge- og rentepolitik, der påvirker os selv under alle omstændigheder?

Anders Fogh Rasmussen (V):

Venstre siger ja til det lovforslag, vi behandler her, og Venstre anbefaler klart et ja til euroen ved folkeafstemningen den 28. september.

Vi har tre hovedargumenter for det ja. Det første er politisk. Vi ønsker at sikre Danmark størst mulig indflydelse på, hvad der foregår i Europa. Derfor ønsker vi, at Danmark skal være med i den fælles valuta og i den fælles europæiske centralbank, for at den danske stemme kan blive hørt ved det bord, hvor beslutningerne bliver truffet. Ikke mindst et lille land kan vinde

større indflydelse ved at være med dér, hvor beslutningerne bliver truffet, i stedet for at stå udenfor og være passivt afhængig af det, andre har bestemt. Det er det politiske argument for at sige ja til euroen, og det er i virkeligheden det allervigtigste.

Men der er også økonomiske argumenter, og det andet argument, vi har, er, at vi ønsker at værne den danske valuta mod at blive offer for valutaspækulation, at vi i stedet for at være os selv med en lille valuta går sammen med andre i en stor valuta, der er bedre beskyttet mod at blive blæst omkuld, når internationale valutastorme raser hen over kloden. Derfor vil et ja til euroen, det at være med i en fælles valuta, skabe mere tryghed og en bedre ramme om udvikling af velstand og velfærd i Danmark.

Og det fører mig så frem til det tredje argument, nemlig at selvfølgelig er der også økonomiske fordele ved at være med i en fælles valuta. Renten bliver lavere, og der er praktiske fordele. Virksomheder og private sparer omkostninger, fordi de slipper for at veksle valuta.

Så kan økonomer diskutere, hvor store eller små de økonomiske fordele er, men der er ingen, der seriøst vil afvise, at selvfølgelig er der økonomiske fordele, og jeg overlader trykt til hver enkelt vælger selv at bedømme, hvem de så tror på i den debat, fordi for os er det første og det vigtigste stadig væk, at et ja til euroen vil sikre en stærkere dansk indflydelse på, hvad der foregår i Europa, og derfor ønsker vi Danmark med i den fælles valuta.

Det er også et ja, hvor vi har klare mål og klare visioner for, hvad vi vil med det europæiske samarbejde. Vi ønsker et Europa, hvor landene er fælles om at løse opgaver, men netop et Europa, hvor udgangspunktet er selvstændige nationalstater, der erkender, at en række opgaver kan vi kun eller i hvert fald bedst løse ved at løfte i flok. Det er det Europa, vi ønsker skal udvikle sig.

Vi ønsker et Europa, hvor store og små lande samarbejder på en sådan måde, at også de store er bundet af fælles regler og fælles beslutninger og dermed tvunget til at tage hensyn til de små. Ikke mindst for et lille land som Danmark er det en vigtig bestanddel af et europæisk samarbejde, og vores vision er et helt og udelt Europa, hvor vi ikke deler Europas lande ind i første-, anden- og tredjeklassesmedlemmer, og vi ser euroen som et vigtigt middel til dette at skabe et forenet Europa.